

การศึกษาของประเทศเกาหลีใต้

ระบบโรงเรียนของเกาหลีใต้มีส่วนที่คล้ายกับระบบโรงเรียนของไทย เช่น ขนาดชั้นเรียน อัตราส่วนครูต่อนักเรียน และความนิยมในการเรียนพิเศษหลังเวลาเรียนที่โรงเรียนเหมือน ๆ กัน โรงเรียนของเกาหลีใต้อาจมีขนาดชั้นเรียนใหญ่ซึ่งมีนักเรียนประมาณ 42 – 50 คนต่อห้องเรียน ประเทศเกาหลีใต้ให้ความสนใจในการจ้างครูที่มีคุณภาพ และจ่ายค่าตอบแทนสูงให้กับครู ประเทศเกาหลีใต้เป็นหนึ่งในสมาชิกของ OECD ที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในด้านการอ่าน การรู้หนังสือ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ กำลังแรงงานของประเทศนี้จัดว่าเป็นผู้มีการศึกษาสูงที่สุดประเทศหนึ่งของโลก ในกลุ่มประเทศ OECD เกาหลีใต้เป็นที่รู้จักกันดีในเรื่องมาตรฐานการศึกษาระดับสูง เกาหลีใต้จึงอยู่ในอันดับต้น ๆ ในด้านการศึกษาระดับโลก

นโยบายการปรับหลักสูตรเน้นทักษะเทคโนโลยีและรองรับอุตสาหกรรมดิจิทัล

กระทรวงศึกษาธิการของเกาหลีใต้ประกาศแผนร่วมกับกระทรวงอื่นๆ ในการพัฒนาแรงงานเข้าสู่อุตสาหกรรมดิจิทัล โดยตั้งเป้าผลิตแรงงานมีทักษะให้ได้ 1 ล้านคนภายในปี ค.ศ. 2026 ซึ่งจะมีทั้งการเพิ่มหลักสูตรการเรียนในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาให้มีชั่วโมงการเรียนการสอนวิชาไอทีเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่า รวมทั้งกำหนดให้สถานศึกษาสอนการเขียนโค้ดโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ในจำนวนเป้าหมาย 1 ล้านคนนี้ ยังได้แบ่งย่อยลงไปตามระดับการศึกษาของกลุ่มแรงงาน อันได้แก่ แรงงานที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือวิทยาลัยในระดับเทียบเท่า 160,000 คน, กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี 710,000 คน และอีก 130,000 คน คือเป้าหมายของแรงงานดิจิทัลที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอก การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรการศึกษาจะเริ่มตั้งแต่ระดับประถมศึกษาให้เพิ่มชั่วโมงเรียนวิชาไอทีจาก 17 ชั่วโมงเป็น 34 ชั่วโมง และในระดับมัธยมศึกษาให้เพิ่มจำนวนชั่วโมงเรียนวิชาไอทีจาก 34 ชั่วโมงเป็น 68 ชั่วโมง โดยจะดำเนินการปรับเปลี่ยนหลักสูตรให้แล้วเสร็จภายในปี ค.ศ. 2025 จะมีทั้งการสอนเรื่องการคิดเชิงคำนวณ (computational thinking) และการเขียนโปรแกรม รวมทั้งภาษาคอมพิวเตอร์ต่าง ๆ ส่วนโรงเรียนวิทยาศาสตร์หรือห้องเรียนพิเศษสำหรับกลุ่มนักเรียนที่มีความฉลาดโดดเด่น จะมีการจัดหลักสูตรพิเศษด้านซอฟต์แวร์และปัญญาประดิษฐ์ให้ได้เรียนกันล่วงหน้า ก่อนที่จะเข้าศึกษาในระดับที่สูงขึ้น

กระทรวงศึกษาธิการเกาหลีใต้เตรียมยกเลิกข้อกำหนดที่เคยบังคับใช้กับสถานศึกษาต่างๆ ก่อนหน้านี้ ซึ่งมีการควบคุมการเปิดแผนกหรือคณะที่จัดการสอนเกี่ยวกับอุตสาหกรรมดิจิทัลไม่ให้มีจำนวนมากเกินไป การยกเลิกข้อกำหนดนี้จะทำให้สถาบันและสถานศึกษาต่าง ๆ ทั่วประเทศ สามารถเปิดแผนกและคณะที่ทำการสอนวิชาที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมดิจิทัลได้มากขึ้น และมีการยกเลิกข้อกำหนดเรื่องจำนวนสูงสุดของผู้เรียนต่อคณะ ทำให้สถานศึกษาเดิมที่มีการเรียนการสอนในศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมดิจิทัลอยู่ก่อนแล้วสามารถรับผู้เรียนเพิ่มขึ้นได้อีก และยังคงต้องรักษาคุณภาพการสอนให้เป็นไปตามมาตรฐานของกระทรวง โดยจะมีการจัดกิจกรรมเข้าค่ายในระดับมหาวิทยาลัยเพื่อสร้างการเรียนรู้เชิงบูรณาการเรื่องการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับสาขาวิชาชีพงานด้านอื่น ๆ อาทิ การใช้เทคโนโลยีในแง่มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ รวมทั้งการพัฒนาด้านศึกษาศาสตร์

กระทรวงศึกษาธิการยังมีแผนเปิดสถาบันการศึกษาในระดับบัณฑิตวิทยาลัยโดยมุ่งเน้นศาสตร์เฉพาะด้าน ทั้งด้านปัญญาประดิษฐ์ เทคโนโลยี VR ความปลอดภัยระบบคอมพิวเตอร์ ตลอดจนเทคโนโลยีด้าน big data อีกด้วย ทั้งนี้ กระทรวงฯ มีแผนที่จะให้เกาหลีใต้มีมหาวิทยาลัยด้านซอฟต์แวร์ครบ 100 แห่ง ภายในปี ค.ศ. 2027 ในระยะสั้นนี้ กระทรวงศึกษาธิการคาดว่าสถานศึกษาต่าง ๆ อาจต้องใช้วิธีการจ้างผู้เชี่ยวชาญด้านไอทีมาให้คำแนะนำและทำการสอนชั่วคราวไปก่อน แต่ในระยะยาวจะมีการศึกษาเรื่องความต้องการการครูเฉพาะทาง เพื่อพัฒนาบุคลากรครูให้เพียงพอต่อความต้องการของสถานศึกษาด้วย การประกาศนโยบายของ กระทรวงศึกษาธิการในครั้งนี้ เป็นการกำหนดนโยบายที่ขยายขอบเขตมาจากเป้าหมายพัฒนาแรงงานฝีมือ สู่อุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ให้ได้ 150,000 คนในช่วง 10 ปีข้างหน้า โดยแผนงานของกระทรวงศึกษาธิการนี้ มองภาพรวมของอุตสาหกรรมดิจิทัลว่าต้องการแรงงานประเภทต่างๆ ไม่น้อยกว่า 738,000 คนในระยะเวลา 5 ปี นอกจากนี้ ยังมองว่าการเติบโตของอุตสาหกรรมธุรกิจกลุ่มอื่นอาจเพิ่มความต้องการผู้เชี่ยวชาญด้านแพลตฟอร์มดิจิทัลเพิ่มตามขึ้นไปยิ่งกว่านั้นได้อีก

ระบบการศึกษาของประเทศเกาหลีใต้

การศึกษาของเกาหลีใช้ระบบ 6-3-3-4 โดยใช้เวลาเรียน 6 ปีในโรงเรียนประถมศึกษา มัธยมศึกษา ตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับละ 3 ปี และใช้เวลาเรียน 4 ปี ในมหาวิทยาลัย ประชาชนทุกคนสามารถ เข้าถึงการศึกษาได้อย่างเท่าเทียมกันตามความสามารถ โดยไม่คำนึงถึงสถานะทางสังคมหรือตำแหน่ง โรงเรียน ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นภาคบังคับ 9 ปี ตั้งแต่มัธยมศึกษาตอนปลายเป็นต้นไป นักเรียนจะเลือก เส้นทางการศึกษาที่สอดคล้องกับอาชีพที่เลือกในอนาคต

การศึกษาก่อนวัยเรียน

ระดับการศึกษานี้เริ่มตั้งแต่อายุ 3 - 5 หรือ 6 ปี การศึกษาก่อนวัยเรียนมุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถ พื้นฐานของเด็ก เช่น การอ่าน การเขียน การคิดทางคณิตศาสตร์ ดนตรี และกิจกรรมทางกาย นอกจากนี้ ยังเป็น ระดับการศึกษาที่สำคัญสำหรับการเรียนรู้ภาษาที่สอง โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ซึ่งถือว่ามีสำคัญต่อการพัฒนา ในอนาคต โดยร้อยละ 50 ของเด็กในเกาหลีใต้เข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาล ส่วนใหญ่อยู่ในศูนย์รับเลี้ยงเด็กเอกชน มีอัตราการเข้าเรียนในระดับอนุบาลเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 26.2 ในปี 2543 เป็นร้อยละ 48.9 ในปี 2564 เนื่องจากการรับรู้ของประชาชนที่ให้ความสำคัญต่อบทบาทการศึกษาปฐมวัยเพิ่มขึ้น

การศึกษาระดับประถมศึกษา

ในเกาหลีใต้การเข้าเรียนในโรงเรียนระดับประถมศึกษานั้นไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ การศึกษาของรัฐ เริ่มตั้งแต่อายุ 6 ปี ก่อนเข้าโรงเรียนประถมศึกษา เด็กเกือบทุกคนเข้าเรียนก่อนวัยเรียนและโรงเรียนอนุบาลในรูปแบบใด รูปแบบหนึ่ง วิชาเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา มีดังนี้ ภาษาเกาหลี คณิตศาสตร์ จริยธรรม สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ ศิลปะ ดนตรี และพลศึกษา อัตราการลงทะเบียนเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาสูงถึง ร้อยละ 99.9 นอกจากนี้ เพื่อขยายการศึกษาภาษาต่างประเทศ ภาษาอังกฤษจึงเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร

แต่ละคาบเรียนสามารถปรับเปลี่ยนเวลาเรียนได้อย่างยืดหยุ่นโดยคำนึงถึงสภาพอากาศ ฤดูกาล พัฒนาการของนักเรียน ประเภทเนื้อหาการเรียนรู้อัน และสถานการณ์ของโรงเรียน และหลักสูตรศิลปะเชิงปฏิบัติ

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเกาหลีใต้ ประกอบด้วย 3 เกรด นักเรียนส่วนใหญ่เข้าเรียนเมื่ออายุ 12 ปี และจบการศึกษาเมื่ออายุ 14 หรือ 15 ปี โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเกาหลีใต้เป็นจุดเปลี่ยนจากโรงเรียนประถมศึกษา นักเรียนจะจริงจังกับการเรียนมากขึ้น นักเรียนจะมีครูที่แตกต่างกันในแต่ละวิชา โดยครูจะย้ายจากห้องเรียนหนึ่งไปยังอีกห้องเรียนหนึ่ง และมีครูไม่กี่คนที่สอนวิชาพิเศษโดยมีห้องของตัวเองที่นักเรียนจะย้ายไปเรียนในวิชานั้นๆ ครูประจำชั้นมีบทบาทสำคัญมากในชีวิตของนักเรียนในช่วงมัธยมศึกษาตอนต้น การเรียนการสอนส่วนใหญ่มีเวลา 7 คาบต่อวัน หลักสูตรของโรงเรียนมัธยมศึกษาแต่ละโรงเรียนไม่แตกต่างกันมาก โดยจะเรียนภาษาเกาหลี คณิตศาสตร์ เรขาคณิต ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา และวิทยาศาสตร์เป็นวิชาหลัก โดยนักเรียนจะได้เรียนวิชาดนตรี ศิลปะ พลศึกษา ประวัติศาสตร์เกาหลี จริยธรรม คหกรรม เทคโนโลยี และ ฮันจา (อักษรจีนที่ใช้เขียนภาษาเกาหลี)

ในปี พ.ศ. 2512 รัฐบาลได้ยกเลิกการสอบเข้าสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น การรับเข้าโรงเรียนโดยไม่ใช้วิธีการสอบคัดเลือก เช่น การให้สิทธิเท่า ๆ กัน และใช้การคัดเลือกนักเรียน วิธีนี้ได้ใช้กันในเมืองใหญ่ ๆ ในเขตเมืองหลวงและปริมณฑล นักเรียนจึงไม่ต้องพบกับการสอบที่กดดันมาก ส่วนวิธีการรับเข้าเรียนแบบอื่น ๆ มีทั้งจากการดูผลการเรียนจากโรงเรียนเดิม

นักเรียนมัธยมศึกษาว่าร้อยละ 95 เข้าเรียนในสถาบันกวตวิชานอกหลักสูตรของเอกชน หรือ "โรงเรียนกวตวิชา" เพื่อเรียนเพิ่มเติมจากครูสอนพิเศษส่วนตัว โดยเฉพาะวิชาหลัก ภาษาเกาหลี ภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์ จะได้รับความสนใจมากที่สุด บางสถาบันจะเปิดสอนเพียงวิชาเดียวขณะที่บางสถาบันจะเปิดสอนวิชาหลักทั้งหมด เพื่อให้นักเรียนได้เรียนทบทวนหลังจากเรียนในเวลาเรียนปกติ ผู้ปกครองบางคนให้ความสำคัญกับการเรียนโรงเรียนกวตวิชาของลูกมากกว่าการเรียนในโรงเรียนของรัฐ นอกจากนี้ นักเรียนจำนวนมากยังเรียนในหลักสูตรต่างๆ เพิ่มเติม เช่น ศิลปะการต่อสู้ หรือดนตรี

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเกาหลีใต้ใช้เวลาเรียนทั้งหมด 3 ปี ตั้งแต่เกรดที่ 1 (อายุ 15–16 ปี) ถึงเกรดที่ 3 (อายุ 17–18 ปี) และมักจะจบการศึกษาเมื่ออายุ 17 หรือ 18 ปี ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือผ่านการสอบคัดเลือกหรือการประเมินที่ได้รับหน่วยกิตเทียบเท่า สามารถลงทะเบียนเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายได้ โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายแบ่งออกเป็นโรงเรียนปกติ โรงเรียนวัตถุประสงค์พิเศษ โรงเรียนอาชีพ และโรงเรียนในกำกับของรัฐ วิธีการรับสมัครจะแตกต่างกันไปตามแต่ละประเภท หรือสถานที่ตั้ง (ปริมณฑลหรือต่างจังหวัด) ของโรงเรียน ปัจจุบัน การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไม่ได้เป็นภาคบังคับ นักเรียนจึงต้องจ่ายค่าแรกเข้าและค่าเล่าเรียน อย่างไรก็ตาม ในปี 2562 รัฐบาลได้เปิดตัวการศึกษาระดับ

มัธยมศึกษาตอนปลายโดยให้เรียนฟรี ทำให้ค่าใช้จ่ายในการเข้าเรียนลดลง นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จะเรียนหนักขึ้นเพื่อแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัยชั้นนำในเกาหลีใต้ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหลายคนตื่นและออกจากบ้านแต่เช้ามีด เมื่อโรงเรียนเลิกเรียนเวลา 16.00 น. ก็มักจะไปทบทวนบทเรียนที่ห้องเรียนหรือห้องสมุดของโรงเรียนก่อนกลับบ้าน โดยการเรียนแบบนี้เรียกว่า ยาจา (yajja ในภาษาเกาหลี) แปลตรงตัวว่า"การศึกษาด้วยตัวเองภาคค่ำ" ซึ่งนักเรียนในเกาหลีใต้ไม่จำเป็นต้องกลับบ้านเพื่อรับประทานอาหารเย็นเนื่องจากโรงเรียนส่วนใหญ่จัดอาหารให้สำหรับนักเรียนภาคค่ำ หลังเลิกการศึกษาด้วยตนเองตอนเย็น (ปกติเลิกเรียนเวลา 23.00 น. แต่บางโรงเรียนเลิกดึกกว่าในเวลา 00.00 น.) นักเรียนจะกลับบ้านหลังเลิกเรียนแล้ว จากนั้นจะไปเรียนต่อที่โรงเรียนสอนพิเศษ (hagwon ในภาษาเกาหลี) จนถึงตี 3 ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ นอกจากนี้ นักเรียนในเกาหลีใต้มักจะเรียนในวันหยุดสุดสัปดาห์อีกด้วย แต่การเรียนแบบนี้ขึ้นอยู่กับโรงเรียนและไม่ใช้การบังคับ ด้วยบรรยากาศของการเรียนภาคค่ำจึงเป็นเรื่องที่ทุกคนปฏิบัติตามกัน (กึ่งบังคับ)

โรงเรียนมัธยมศึกษาในเกาหลีใต้ ยังแบ่งออกเป็นหลักสูตรวิชาชีพที่สอดคล้องกับความสนใจและเส้นทางอาชีพของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีวัตถุประสงค์พิเศษแบ่งออกเป็นโรงเรียนมัศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ โรงเรียนมัศึกษาภาษาต่างประเทศ โรงเรียนมัศึกษานานาชาติ โรงเรียนมัศึกษาศิลปะ โรงเรียนมัศึกษาพลศึกษา และโรงเรียนมัศึกษาอุตสาหกรรม การคัดกรองในการรับสมัครขึ้นอยู่กับใบรับรองผลการเรียน จดหมายแนะนำตัวจากครู การสัมภาษณ์ รายงานผลการปฏิบัติงาน และการประเมินการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งนักเรียนสามารถเข้าเรียนได้โดยผ่านการสอบเข้าซึ่งจะมีการแข่งขันสูง โรงเรียนมัศึกษาเอกชนในกำกับของรัฐค่อนข้างเป็นอิสระจากนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ นอกจากนี้ ยังมีโรงเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถ ค่าเล่าเรียนของโรงเรียนมัศึกษาวัตถุประสงค์พิเศษ โรงเรียนเอกชนและโรงเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถหลายแห่งมีค่าใช้จ่ายที่ค่อนข้างสูง ในขณะที่เดียวกันโรงเรียนเหล่านี้ก็มีชื่อเสียงในด้านผลการเรียนที่สูงด้วย โดยมีจำนวนนักเรียนมากกว่าร้อยละ 50 สามารถเข้าเรียนที่ "มหาวิทยาลัย SKY" ทุกปี มหาวิทยาลัย SKY ประกอบด้วยมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงที่สุดสามแห่งในเกาหลีใต้ที่ตั้งอยู่ในกรุงโซล ได้แก่ Seoul National University, Korea University และ Yonsei University

อาชีวศึกษา

สำหรับนักเรียนที่ไม่ต้องการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย เกาหลีใต้มีโรงเรียนมัธยมศึกษาสายอาชีพที่เชี่ยวชาญในสาขาต่าง ๆ เช่น เทคโนโลยี การเกษตร หรือการเงิน นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายร้อยละ 20 ศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษา สถาบันอาชีวศึกษามีผลิตแรงงานมีอาชีพที่มีความคิดสร้างสรรค์และชาญฉลาดผ่านการสอนและการฝึกปฏิบัติจริงเพื่อพัฒนาความถนัด นอกเหนือจากวิชาหลัก ภาษาเกาหลี ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และสังคมศึกษาแล้ว สถาบันยังใช้หลักสูตรเชิงปฏิบัติตามลักษณะเฉพาะ เช่น การผลิต เกษตรกรรม อุตสาหกรรมگردารังชีวิต อุตสาหกรรม การพาณิชย์และสารสนเทศ การประมง วิทยาศาสตร์ทางทะเล คหกรรม ธุรกิจ คุณสมบัติของผู้เข้าเรียนมักจะพิจารณาจากผลการเรียน การสัมภาษณ์ และการปฏิบัติงานในขณะที่ฝึกอบรม โดยสถาบันอาชีวศึกษาตั้งอยู่ในพื้นที่ชนบทและเมืองท่าเรือเพื่อรองรับปัญหาการขาดแคลนแรงงานอันเนื่องมาจากการขยายตัวของเมือง โรงเรียนมัศึกษาด้านการเกษตรมุ่งเน้นไปที่การทำฟาร์มทางวิทยาศาสตร์และได้รับการ

ออกแบบเพื่อผลิตผู้เชี่ยวชาญที่มีทักษะด้านการเกษตร ในขณะที่โรงเรียนมัธยมศึกษาด้านการประมงและสมุทรศาสตร์เรียนรู้โดยใช้ทรัพยากรทางทะเล เมื่อนักเรียนสำเร็จการศึกษา นักเรียนจะได้รับประกาศนียบัตร และสามารถเลือกเข้าทำงานหรือศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพจำนวนมากเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยระดับต้นเพื่อศึกษาต่อ

การศึกษาระดับอุดมศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วยมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย มีระยะเวลาเรียน 4 ปี วิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยชุมชน ระยะเวลา 2 – 3 ปี และบัณฑิตวิทยาลัย นอกจากมหาวิทยาลัยแบบครบคลุม 4 ปีปกติแล้ว ยังมีมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยประเภทพิเศษที่ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง เช่น มหาวิทยาลัยด้านการศึกษาที่มีการฝึกอบรมครูระดับประถมศึกษา วิทยาลัยอุตสาหกรรมเพื่อการศึกษาตลอดชีวิต มหาวิทยาลัยไซเบอร์ที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร วิทยาลัยองค์กรที่ก่อตั้งโดยบริษัทต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของพนักงาน และสถาบันเทคโนโลยีที่ฝึกอบรมทักษะที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีบัณฑิตวิทยาลัยซึ่งเปิดสอนหลักสูตรปริญญาโทและปริญญาเอก มีบัณฑิตวิทยาลัยวิชาชีพในสาขากฎหมาย เกษษศาสตร์ และแพทยศาสตร์

ความร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างราชอาณาจักรไทยและประเทศเกาหลีใต้

1. ความร่วมมือด้านการศึกษา ไทยและเกาหลีใต้ได้ดำเนินความร่วมมือกันมาอย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วย การแลกเปลี่ยนการเยือนของผู้บริหาร การแลกเปลี่ยนและศึกษาดูงานของครู นักเรียน/นักศึกษา การส่งเสริมและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาเกาหลี การส่งเสริมการมอบทุนการศึกษาของรัฐบาลสาธารณรัฐเกาหลีให้แก่ นักเรียน นักศึกษาไทย รวมถึงการจัดส่งครูอาสาสมัครชาวเกาหลีใต้เข้ามาสอนภาษาเกาหลีในโรงเรียนมัธยมศึกษาของไทยเป็นประจำทุกปี ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการไทยและเกาหลีใต้ได้จัดทำความตกลงเพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการดำเนินความร่วมมือระหว่างกัน 2 ฉบับ ได้แก่

- 1) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือทางการศึกษา เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2559
- 2) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการศึกษาภาษาเกาหลี เมื่อวันที่ 2 กันยายน 2562

2. ด้านการเรียนการสอนภาษาเกาหลี กระทรวงศึกษาธิการได้ประสานความร่วมมือกับศูนย์การศึกษาเกาหลีประจำประเทศไทยอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่องเพื่อวางแผนและดำเนินงานพัฒนาและส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาเกาหลีในโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาเกาหลีสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยได้มีการจัดตั้งศูนย์เครือข่ายพัฒนาและส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาเกาหลี จำนวน 7 แห่ง ทั่วประเทศ เพื่อสร้างแรงจูงใจสำหรับนักเรียนที่สนใจเรียนภาษาเกาหลีได้อย่างทั่วถึง การจัดแข่งขันทักษะภาษาเกาหลี ตลอดจนจัดหาครูชาวเกาหลีเข้ามาสอนในโรงเรียนเพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้โดยตรงกับเจ้าของภาษา นอกจากนี้ รัฐบาลเกาหลีใต้ได้ให้การสนับสนุนครูชาวเกาหลีและจัดหาสื่อการเรียนรู้อบรมทั้งตำราเรียนภาษาเกาหลีเพื่อนำมาใช้ในโรงเรียนอีกด้วย

3. ความร่วมมือด้านอาชีวศึกษากับ Korean Research Institute of Vocational Education and Training (KRIVET) จัดฝึกอบรมครูสาขาด้านวิศวกรรมจากสถาบันการอาชีวศึกษา เพื่อต่อยอดพัฒนาระดับความรู้ในด้านต่าง ๆ ได้แก่

- 1) ด้านนวัตกรรมไทยแลนด์ 4.0
- 2) ด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยียานยนต์แห่งอนาคต
- 3) ด้านอุตสาหกรรมเครื่องจักรแห่งอนาคตและซอฟต์แวร์
- 4) ด้านเมคาทรอนิกส์
- 5) ด้านพัฒนาโปรแกรมบนมือถือ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ประเทศเกาหลีใต้

Lee Ju-Ho

ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่วันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2565

ตำแหน่งสำคัญอื่นๆ

พ.ศ. 2564 – 2565 ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ K-Policy Platform

พ.ศ. 2563. – 2565 ดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการการศึกษาแห่งเอเชีย

พ.ศ. 2559 - 2565 ดำรงตำแหน่งประธาน Ulsan Industrial Technology Institute School Corporation

พ.ศ. 2558 – 2565 ดำรงตำแหน่งคณะกรรมการระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดหาเงินทุนเพื่อโอกาสทางการศึกษาระดับโลก

พ.ศ. 2553 – 2556 ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ. 2552 –

2553 ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

พ.ศ. 2551 ดำรงตำแหน่งเลขานุการอาวุโสของอธิการบดีฝ่ายการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรม สาธารณรัฐเกาหลี

พ.ศ. 2546 – 2547 ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์วิจัยการปฏิรูปการศึกษา วิทยาลัยนโยบายสาธารณะ และการจัดการ KDI

พ.ศ. 2541 – 2565 ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ KDI School of Public Policy and Management

อ้างอิง

<http://english.moe.go.kr/sub/infoRenewal.do?m=010201&page=010201&s=english>

<http://english.moe.go.kr/sub/infoRenewal.do?m=0401&page=0401&s=english>

<https://www.blognone.com/node/129956>

https://en.wikipedia.org/wiki/Education_in_South_Korea

<http://english.moe.go.kr/sub/infoRenewal.do?m=0303&page=0303&s=english>

<https://pisathailand.ipst.ac.th/issue-2016-9/>

<https://haneulssem.com/2022/03/29/education-system-of-south-korea/>

<https://www.creatrip.com/th/blog/11367>

สืบค้นเมื่อวันที่ 31 มกราคม 2565